

นียบามของการพิพากษาและหุก่มของมัน

﴿معنى القضاء وحكمه﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักอู

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ معنى القضاء وحكمه ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

นियามของการพิพากษาและหุก่มของมัน

การพิพากษา หมายถึง การอธิบายแจ่มแจ้งและบังคับใช้บทบัญญัติศาสนา และตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทต่างๆ

วิสัยปัญญาของบทบัญญัติที่ให้การพิพากษา

อัลลอฮ์ได้กำหนดบทบัญญัติให้การพิพากษาเพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ปกป้องชีวิต ทรัพย์สิน และเกียรติยศ พระองค์อัลลอฮ์ทรงสรรคสร้างมวลมนุษยชาติ โดยที่บางส่วนมีความจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับอีกบางส่วน เช่น การซื้อขาย แลกเปลี่ยน การประกอบอาชีพต่างๆ การแต่งงาน การหย่าร้าง การเช่า การให้ค่าเลี้ยงดู และเรื่องอื่นๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินวิถีชีวิต ขณะเดียวกันได้วางทฤษฎีและเงื่อนไขที่กำหนดกรอบในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ อันเป็นเหตุให้เกิดความยุติธรรมและความสันติสุข

แต่ทว่าบางครั้งเกิดการฝ่าฝืนขึ้นในเงื่อนไขและกฎเกณฑ์เหล่านั้น โดยอาจเกิดขึ้นด้วยความตั้งใจ หรือความไม่รู้ อันก่อให้เกิดอุปสรรคปัญหาและทำให้เกิดการพิพาทและมีความแตกแยกวิวาทกัน เป็นศัตรูอาฆาตเคียดแค้น จากสภาพดังกล่าวบางครั้งนำไปสู่การชิงปล้น ทรัพย์สิน การทำร้ายชีวิต และทำลายข้าวของบ้านเรือน อัลลอฮ์ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ประโยชน์ต่อปวงบ่าวของพระองค์ ได้กำหนดให้การพิพากษาดำเนินไปโดยบทบัญญัติของพระองค์เพื่อขจัดข้อพิพาทต่างๆ แก้ไขปัญหาอุปสรรค และพิพากษาสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ด้วยความถูกต้องและยุติธรรม

อัลลอฮ์ตะอะลาตรัสว่า

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا

عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنْ

الْحَقِّ... ﴿المائدة/ 48﴾.

ความหมาย “และเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาซึ่งเจ้าด้วยความสัจจริงในฐานะที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยเขาออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า” (อัลมาอิเดฮ์ / 48)

หุก่มหรือข้อตัดสินว่าด้วยการพิพากษา

การพิพากษาเป็นพิธีฎีกาฟายะฮฺ (เป็นหน้าที่จำเป็นสำหรับบุคคลเพียงกลุ่มหนึ่ง) นับเป็นความจำเป็นที่ผู้นำจะต้องแต่งตั้งผู้พิพากษาให้แก่ปวงชนหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นในแต่ละแคว้นหรือหัวเมือง ตามความจำเป็นเหมาะสมเพื่อมาตัดสินข้อพิพาทโต้แย้ง กำหนดบทลงโทษ และตัดสินด้วยความถูกต้องและยุติธรรม มอบคืนสิทธิต่างๆ ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกอธรรม และพิจารณาถึงสิทธิและผลประโยชน์ด้านต่างๆ ของมวลมุสลิมและรวมถึงด้านอื่นๆ

เงื่อนไขของผู้พิพากษา

1. จำเป็นต่อผู้นำ ที่จะต้องคัดเลือกผู้ที่มาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาที่มีความรู้ทางด้านวิชาการ และมีความเคร่งครัดเป็นเลิศ กำชับให้เขามีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และให้ดำรงตนบนความยุติธรรม
2. เงื่อนไขของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา คือต้องเป็นมุสลิม บุรุษเพศ บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะ มีความยุติธรรม โสถประสาทดี และเป็นเสรีชน